DE MINNAAR

Uitgeverij London Books vindt het belangrijk om op milieuvriendelijke en verantwoorde wijze met natuurlijke bronnen om te gaan. Dit boek is gedrukt op FSC®-gecertificeerd papier, afkomstig uit verantwoord beheerde bossen en duurzame bronnen. Dat betekent dat er bij de houtwinning rekening wordt gehouden met het behoud van de bossen, de biodiversiteit en de rechten van lokale gemeenschappen en arbeiders.

Geert Kimpen
De Minnaar

©2026 Geert Kimpen

Boekverzorging: Ellen Langendam - Art Wise Design
Omslagbeeld naar schilderij: Flavio Delgado

Eerste druk: November 2026
©2026 London Books

ISBN: 978-94-93557-55-0
NUR: 728 en 865

www.geertkimpen.com

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt, door middel van druk, fotokopie, microfilm, of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur en de uitgever.
Tekst- en datamining is nadrukkelijk niet toegestaan, ook niet van fragmenten.

GEERT KIMPEN

DE MINNAAR

15 initiaties over seks, verlangen en de moed om niet alleen haar lief te hebben, maar ook jezelf

Voor alle vrouwen met wie ik in mijn leven, op wat voor manier dan ook, een intieme relatie mocht onderhouden.
Dank voor de wijsheid, inspiratie, liefde, troost, bevestiging, aanmoediging, moed, het genot en de inwijding die ik van jullie mocht ontvangen.
Sorry voor al die keren dat ik jullie bewust of onbewust niet het begrip, het respect of de erkenning gaf die jullie verdienden.
Dit boek is een ode aan zowel de prachtigste als de meest confronterende lessen die jullie mij hebben geleerd.

INHOUD

Vooraf. Het oog van Maria Magdalena 9

1 Loslaten is niet het zelfde als breken 19

De eerste initiatie. Het heilige afscheid 27

2 Ik ben een pure seksuele kracht 39

De tweede initiatie. De Alchemie van Horus 45

3 Draag je penis als een koning 51

De derde initiatie. De heiliging van je lingam 60

4 Ik huil om wat de seksualiteit in jullie tijd is geworden 73

De vierde initiatie. De minnaar van jezelf 83

5 Al die tijd was ik bij hem 89

De vijfde initiatie. Het bloedende hart 97

6 Durf je donkerte onder ogen te zien 107

De zesde initiatie. De getransformeerde woede 115

7 Ik ben Maria Magdalena en ik ben boos 119

De zevende initiatie. Blijf staan wanneer het vuur van Kali oplaait 127

8 Laat het smelten in je hart 135

De achtste initiatie. Buig voor wat je niet begrijpt 141

9 Seksualiteit is een geschenk 147

De negende initiatie. Kintsugi - De gouden breuk 156

10 Wij vrouwen zijn één wij zijn Maria Magdalena 161

De tiende initiatie. Wissel van kleding 168

11 Een echte man is niet bang voor zijn innerlijke vrouw 173

De elfde initiatie. De tempel van het zaad 179

12 Verbind je hart met je geslacht 189

De twaalfde initiatie. Thuiskomen in de schoot van de vrouw 196

13 Wees altijd eerlijk tegen de vrouw die je liefhebt 205

De dertiende initiatie. De seksuele magie van Isis 213

14 Een tempel moet je altijd met eerbied betreden 219

De veertiende initiatie. De kus aan de baarmoedermond 228

15 De waarheid van je hart kan nooit fout zijn 237

De vijftiende initiatie. De tweede geboorte van de man 240

Nawoord. *De dichte deur* door seksuoloog Mariëtte Sinninghe Damsté 245

VOORAF

HET OOG VAN MARIA MAGDALENA

Vooraf

Het Oog van Maria Magdalena

Tijdens het schrijven van mijn roman *Ik, Maria Magdalena* heeft één vraag me voortdurend achtervolgd: waarom moet ík, als man, dit verhaal schrijven?

Waarom niet een vrouw?

Pas veel later begreep ik dat het schrijven van haar verhaal niet alleen een zoektocht naar Maria Magdalena was. Het werd ook een confrontatie met mezelf. Met mijn mannelijkheid. Met mijn seksualiteit. Met mijn verlangen en mijn onvermogen. Met de subtiele manieren waarop ook ik het vrouwelijke soms niet werkelijk zag, niet werkelijk hoorde, niet werkelijk toeliet.

Misschien moest ik juist daarom als man over haar schrijven.

Omdat Maria Magdalena voor mij symbool werd voor iets wat eeuwenlang is onderdrukt: de vrouwelijke wijsheid, de vrouwelijke seksualiteit, de vrouwelijke stem.

Maar ook omdat ik begon te begrijpen dat die onderdrukking niet alleen vrouwen heeft beschadigd. Ze heeft ook mannen beschadigd.

We hebben als mannen nauwelijks geleerd onze seksualiteit werkelijk te dragen. We leerden verlangen, veroveren, presteren. Maar

wie leerde ons omgaan met afwijzing? Met eenzaamheid? Met onze behoefte aan aanraking? Met jaloezie, schaamte, lust, woede, verdriet?

Wie leerde ons hoe we krachtig konden zijn zonder te verharden?

Tijdens het schrijven van *Ik, Maria Magdalena* kwamen die vragen steeds dichter bij mezelf.

En toen gebeurde er iets wat ik nog altijd moeilijk kan verklaren.

Ik was net terug uit Frankrijk, waar ik in de voetsporen van Maria Magdalena had gereisd. Het schrijven wilde niet vlotten en daarom begon ik iedere ochtend met een ademhalingsmeditatie die aan Maria Magdalena wordt toegeschreven: de Alchemie van Horus.

Liggend in bed bracht ik mijn adem naar mijn bekken. Ik voelde de levensenergie ontwaken en langs mijn ruggengraat omhooggaan.

En bijna iedere ochtend verscheen daar ter hoogte van mijn derde oog, ineens een oog.

Het oog van Maria Magdalena.

Het keek me iedere dag anders aan. Soms verleidelijk. Soms liefdevol. Soms verdrietig. Soms boos.

En dan kwamen er woorden.

Geen lange boodschappen. Soms maar een paar woorden, een halve zin. Maar achter die paar woorden voelde ik een wereld die zich aan me opdrong.

Na de meditatie stond ik op, liep naar mijn werkkamer en legde mijn vingers op het toetsenbord.

Dan gebeurde het.

Ik begon te typen.

Snel. Zonder na te denken.

Zinnen volgden elkaar op alsof ik ze niet bedacht maar ontving. Meestal schreef ik twee of drie bladzijden achter elkaar. Een uur later was het voorbij.

De volgende ochtend gebeurde hetzelfde.

En de ochtend daarna weer.

Twee weken lang.

Aan het einde lagen er ongeveer zestig pagina's tekst.

Ik wist niet wat ik ermee moest.

De teksten gingen over liefde. Over relaties. Over seksualiteit. Over de heilige verbinding tussen man en vrouw. En opvallend vaak over de seksualiteit van de man.

Sommige dingen die erin stonden, zou ik zelf nooit zo stellig hebben durven opschrijven. Toch raakten ze precies aan vragen waarmee ik op dat moment worstelde.

Het voelde alsof Maria Magdalena tegen me sprak.

Tegelijkertijd wil ik daar voorzichtig mee zijn. Wie ben ik om te beweren dat dit werkelijk haar stem is? Alles wat een mens ontvangt, kan vermengd raken met eigen gedachten, verlangens, ervaringen en herinneringen.

Daarom staat mijn naam op dit boek.

Ik neem de verantwoordelijkheid voor ieder woord.

Jarenlang bleven de teksten liggen.

Ik verwerkte enkele fragmenten in *Ik, Maria Magdalena*, maar het grootste deel las niemand. Tot ik tijdens een mannenfestival een paar teksten voorlas. Na afloop kwamen mannen naar me toe.

'Alsjeblief. Publiceer ze.'

Later begon ik tijdens lezingen af en toe een tekst voor te lezen. Steeds opnieuw kwamen daarna mensen naar me toe. Vooral vrouwen.

'Mag ik die tekst hebben?'

'Dit gaat precies over mijn man.'

'Dit is wat ik hem al jaren probeer uit te leggen.'

En toch durfde ik niet.

Misschien omdat deze teksten dichter bij mij komen dan een roman ooit kan doen. Achter een personage kun je je als schrijver nog verbergen. Hier niet.

Deze teksten leggen ook míjn verlangen bloot. Mijn tekortkomingen. Mijn schaamte. Mijn falen en onzekerheid. Mijn zoektocht naar wat het betekent om man te zijn tegenover een vrouw, zonder haar te bezitten, zonder haar nodig te hebben om mezelf compleet te voelen, zonder bang te zijn voor haar kracht.

Inmiddels weet ik dat ik deze teksten niet langer bij me wil dragen.

Ik móét ze publiceren.

Niet omdat ik zeker weet waar ze vandaan komen. Niet omdat ik meen de waarheid over liefde, seksualiteit of Maria Magdalena in handen te hebben.

Maar omdat ik ze moet loslaten om zelf verder te kunnen.

Als schrijver.

Als man.

Als minnaar.

En misschien ook om liefdesverdriet achter me te kunnen laten. Om niet te blijven vasthouden aan wat liefde ooit was, of aan wat ik zo graag had gewild dat ze zou zijn. Juist deze teksten hebben mij geleerd dat liefhebben uiteindelijk ook loslaten betekent.

Dat ik niet langer vasthoud aan wat ik ontvangen heb, maar het doorgeef. Dat ik niet blijf stilstaan bij de liefde die voorbijging, maar verder durf te gaan met wat die liefde mij geleerd heeft. Als man. Als schrijver. Als minnaar.

Wat de teksten bij jou aanraken, weet ik niet. Dat is tussen de tekst en jou. Op taalkundige correcties na zijn de teksten zoals ze tot mij kwamen. Ik heb alleen passages verwijderd die uitsluitend betrekking hadden op concrete gebeurtenissen uit mijn eigen leven.

Verder heb ik ze gelaten zoals ze waren.

Misschien spreekt Maria Magdalena door deze teksten.

Misschien spreekt er iets anders.

Misschien hoor jij er vooral jezelf in.

Of de woorden van die geliefde die je toen nog niet kon binnenlaten.

Ik weet alleen dat deze teksten jarenlang aan mijn deur zijn blijven kloppen.

Nu doe ik eindelijk open.

Niet om ze los te laten alsof ze niet langer van betekenis voor me zijn. Integendeel. Ze hebben iets in mij in beweging gezet wat nog lang niet voltooid is.

Bij elke tekst vind je een aantal reflectievragen die je uitnodigen over jezelf na te denken. Het kan ook een fijn uitgangspunt zijn voor een intiem gesprek met je partner, met een vriend of vriendin.

Daarnaast vind je een bijpassende initiatie die de tekst levend kan maken in jouw leven. Het zijn stuk voor stuk initiaties die ik zelf ervaren heb en voor mij van grote betekenis waren.

Doe de initiaties alleen als je je geroepen voelt om ze uit te voeren. De meeste kan je alleen doen, of met een vriend of vriendin. Sommige initiaties zijn voor liefdesparen. Bewaar ze voor een toekomstige liefdespartner als je nu alleen bent.

Zit je op dit moment in een lichte of zware storm met je geliefde?

Dan kan het nuttig zijn de initiaties in chronologische volgorde te doen om jezelf en je relatie te onderzoeken en te verdiepen.

Maar je kan de volgorde ook door je eigen intuïtie of behoefte laten bepalen.

Zowel de teksten als de initiaties in dit boek hebben mij veranderd.

Nu geef ik ze door.

Aan jou.

Misschien raakt er één precies die plek aan waar jij al jaren omheen loopt. Misschien herken je iets wat je diep vanbinnen altijd hebt geweten. Misschien begrijp je ineens iets van de man of vrouw van wie je houdt. Of van degene die je niet kon vasthouden. Misschien opent zich een deur waarvan je niet eens wist dat hij bestond.

Dat is wat een initiatie doet.

Ze geeft geen antwoord.

Ze opent een deur.

Ik heb de mijne geopend.

Nu begint jouw eerste initiatie.

Geert Kimpen

Rauw, openhartig en ontwapenend kwetsbaar. Dit boek geeft mannen taal voor hun seksualiteit. Want de nieuwe minnaar verovert geen vrouw. Hij durft zichzelf te onthullen. En dát is schaamteloos sexy!

Mariëtte Sinninghe Damsté, seksuologe